

Gradaties in de gemeente

Bijbelstudies over Paulus' brief aan Filemon (4)

Startopdracht: lees de brief aan Filemon hardop door en vers 8-14 nog eens extra.

Om erin te komen: bekijk de videoclip bij deze Bijbelstudie.

<https://youtu.be/qMwXQIRNGv0>

1 Sturen | In dit gedeelte gebeurt iets bijzonders. Paulus zegt dat hij liever een verzoek doet aan Filemon dan dat hij hem een opdracht geeft (8-9). Hij wil namelijk dat Filemon echt op de hoogte is van wat er intussen gebeurt is (14a) en vrijwillig meewerkt aan Paulus' plan (14b). Je zou zeggen: mooi, laat Filemon zich niet gedwongen voelen, hij mag ook 'nee' zeggen. Toch voegt Paulus allerlei opmerkingen aan het verzoek toe die juist Filemon een duidelijke richting op sturen. Hij noemt zijn ouderdom, gevangenschap (twee keer! vers 9 en 13), het nut dat Paulus van Onesimus heeft en nog graag zou hebben (11). En in vers 19 en 20 duwt hij helemaal stevig tegen Filemon aan: weet je nog dat je me je leven eigenlijk schuldig bent? Kortom: Filemon kan nauwelijks 'nee' zeggen.

2 Nuttig | Nu gaat het ook wel over een essentieel punt in de gemeente van Jezus Christus: kan iemand die tot geloof gekomen is zonder reserves worden opgenomen en ingeschakeld? Onesimus kan van 'nut' zijn, schrijft de apostel, en hij kan 'goede diensten' bewijzen (11, zie ook 13). Dat blijkt al bij het overbrengen van de brief, samen met Tychikus (zie Kolossenzen 4,8-9). Even terzijde: De naam Onesimus betekent ook de 'nuttige', hij is *Mister Nuttig* zeg maar.

3 Vaderschap | Paulus noemt Onesimus zijn kind. Dat is een tedere beeldspraak. Hij beschouwt zich als de geestelijk vader van de bekeerling. Hij zinspeelt erop in vers 19 dat hij dat ook was voor Filemon. Ook op deze manier moet de klem op Filemon afkomen. Paulus vraagt niet zomaar wat voor de eerste de beste onbekende. Nee, hij vraagt wat voor zijn kind! Hij wil graag dat zijn kind op dezelfde manier ontvangen wordt als hij zelf door Filemon ontvangen zou worden (16): als broer.

Gespreksvragen:

- a) In de wetten van Mozes staat: "U mag een slaaf, die bij u zijn toevlucht zoekt, niet uitleveren aan zijn meester. U moet hem opnemen en hem een plaats gunnen in de stad die hij uitkiest. U mag hem niet uitbuiten." (Deuteronomium 23,16-17) Past Paulus' terugsturen van Onesimus hierbij?
- b) Bespreek met elkaar hoe je 'nuttig' of 'van dienst' kunt zijn in de gemeente van Christus. Betrek daarbij eventueel de lijst met gaven in Romeinen 12 of 1 Korinte 12 of 1 Petrus 4.
- c) Paulus schrijft aan Timoteüs en Titus dat pasbekeerden niet zomaar alles kunnen doen in de gemeente: ga na welke argumenten hij daarbij noemt. Op welke manier kan iemand groeien tot volwassen geloof?
- d) Heb je mensen die je 'na aan het hart' liggen of die je net als Paulus als je kind beschouwt? Of andersom: ouderen die niet je ouders zijn en toch voor jou als een soort vader en moeder gelden? Hoe hebben zij die betekenis voor jou gekregen?

Verder lezen:

- Over vader kind: 1 Korinte 4,15.17; Galaten 4,15; 2 Timoteüs 1,2; Titus 1,4; verg. ook 2 Koningen 2,12; 1 Petrus 1,3; Jakobus 1,8. Wat vind je van de stelling: het oergebod uit het Oude testament om je te vermenigvuldigen (Genesis 1,27) geldt in het Nieuwe Testament voor het maken van leerlingen voor Jezus (Matteüs 28-16-20).
- Over vrijwilligheid in het geloof: Romeinen 13,5; 1 Korinte 7,37; 9,16; 2 Korinte 6,4-12; Numeri 15,3; Hebrëeën 10,26.
- Betreft hierbij uit de Heidelbergse Catechismus, vraag en antwoord 55 over de gemeenschap van de heiligen.

Citaat dat voorkomt in de video

Stefan Paas: Kerken “moeten leren leven met de toelating van mensen in wie zij Gods werk erkennen, maar die nog niet geheel zijn zoals het moet. Dat betekent dat er gradaties ontstaan in het gemeentelven: er zijn mensen die ‘verder’ zijn en er zijn mensen die nog ‘zwak’ zijn. Dat roept de vraag op – en die vraag is uiterst klemmend! – naar de mate waarin het leven van de sterken in de gemeente en het functioneren van de ambtsdragers een *voorbeeld* is voor de zwakken.” (*De werkers van het laatste uur: De inwijding van nieuwkomers in het christelijk geloof en in de christelijke gemeente* Zoetermeer: Boekencentrum 2003, 142).